

си подали вечъ оставката, и князътъ я приелъ. Това много тайно се държи, но ний го узнахме отъ едно тѣхно довѣрено лице и нашъ добъръ приятелъ, — г. Бойковски. Изъ цѣла България митинги ставатъ. Въ ковчежничествата мишките играятъ. Въ тукашното сме турили лице да слѣди всичко. Тоя мѣсецъ на чиновниците нѣма отгдѣ да платятъ, а изъ провинцията тѣ отъ 2—3 мѣсеца петъ пари не сж видѣли!“ ...

Дѣдо Генко пристѣпи напредъ една крачка и напредна уши.

— „Сега му е врѣмето за митинги и усилна агитация, — продължаваше Черното, — каза господинъ Филиповъ. Припкайте момчета, колкото ви сила държи, гледайте да не пропустнемъ важния моментъ!... Ний подирѣ ще ви се отплатимъ, както трѣбва!... Ако и сега не направимъ нѣщо, изгубени сме съвсѣмъ: фондодѣлитѣ ще се закрѣпятъ още повече на мѣстата си и тогава съ круповски топъ не можемъ ги разби!“ ... Идушата недѣля ще стане голѣмъ митингъ въ столицата. Довечера ще присѣдствувамъ на едно важно събрание ...

— Пази се, че може би полицията слѣди да те затвори или изпрати даромъ въ родното ти мѣсто! продума Караормановъ.

— Да ме интернира ли? Нека само се опита! Долу продажнитѣ министри, долу блюдолизцитѣ!...

И Черното, разядосанъ, побара нѣщо въ кръста си, и другаритѣ му го внимателно изгледаха.

— Каквото ще, нека става! възрази одързостениятъ Караормановъ. Нека се разбъркатъ издѣно работитѣ, та сѣмо тогава да се оправятъ, и тѣ, и ний!... За насъ, по-голѣмо зло отъ това, което е днесъ, не може и да бжде я?!... Черно, ще се прѣхвърля къмъ вашитѣ; много тайни работи ще узнаятъ отъ мене. Кажидвѣ добри думи за твоя другаръ. Нѣкоя вечеръ да ме заведешъ при твоя Филиповъ. Азъ знамъ да развалямъ митинги, ама знамъ и да ги правя; знамъ и легални избори да правя, сирѣчь: да избира, когото ми кажатъ... Изпекохъ добръ занаята!...